

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାହିଁକି ଦିଆଯାଉଛି ?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ଏଭଳି ହେଲ୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଦା ପବିତ୍ର ରହିବା ପାଇଁ ହିଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୁହ । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ସନ୍ତାନ ଇତ୍ୟାଦି କରି ଏକାନ୍ତରେ ଭ୍ରମଣ କର ଅଥବା ବସିଯାଅ । ଏଠାରେ ତ ରୋଜଗାର ହିଁ ରୋଜଗାର ରହିଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ୱାସର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା ଯେଉଁ ଶାନ୍ତିକୁ ପୁଣି ଏବେ ଚାହୁଁଛ — ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ବେଳେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ ଯେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ଓ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । କିଏ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ? ଏକଥା ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପୁଣି କାହାକୁ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାର ବି ସାହାଯ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ଏକଥା କାହାକୁ ଲେଖିପାରିବେ । ଖବରକାଗଜରେ ପଢୁଛନ୍ତି — ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଲଢେଇ ଆଦି ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଯତ୍ନ ରଚନା କରିଥାନ୍ତି । କେଉଁ ଯତ୍ନ ? ରୁଦ୍ର ଉପାସନା ଯତ୍ନ ରଚିବେ । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ରୁଦ୍ର ବା ଶିବ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି, ସେ ଉପାସନା ଯତ୍ନ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ନିଗ୍ରହ ସେଠାରେ କେହି ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବେ । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଏକଥା କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ସେଠାରେ ତ ଶାନ୍ତି ହିଁ ଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଟେ । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ବିଶ୍ୱାସ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ସେମାନେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ଥିଲା, ଏବେ ପୁଣି କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି — ଏହା କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ରାଜ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ ଏକ ଧର୍ମ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏହା ବହୁତ ସହଜ ବୁଝାଇବା ଏବଂ ଲେଖିବାର କଥା ଅଟେ । ବଡ଼-ବଡ଼ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଚିଠି ଲେଖିପାରିବ — ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଦିଠାରୁ ଓ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ସେ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କର ହିଁ ତୁମେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛ । ଭାରତରେ ହିଁ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିର କଥା ଅଟେ । ଡରାମା ଅନୁସାରେ ଆଗକୁ ଗଲେ ସବୁ ବୁଝିଯିବ । ତୁମେ ଏହି ଖୁସି ଖବର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ସୁନ୍ଦର କାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଛପାଇ ପାରିବ । ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଦିଠାରୁ ଓ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଯେବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ନୂଆ ଭାରତ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବିଶ୍ୱାସରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହି କଥା ସମ୍ପରଣ କରି ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଶ୍ୱାସର ମାଲିକ ହେବୁ । ସମସ୍ତ ଆଧାର ତୁମମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେତିକି ବି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସନ୍ତାନ କରି ପୁଣି ଏକାନ୍ତରେ ଚକ୍ର ଲଗାଅ ଅଥବା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବସିଯାଅ । ଏଠାରେ ତ ରୋଜଗାର ହିଁ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ । ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଦା ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ ସନ୍ତନ୍ୟାସୀମାନେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ବେମାର ନିଗ୍ରହ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ରୋଗୀ ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ନିରୋଗୀ ଦୁନିଆ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ କ'ଣ ଜଣା ଅଛି ଯେ ସାଞ୍ଚରଗରେ ସମସ୍ତେ ନିରୋଗୀ ଥାନ୍ତି । ସାଞ୍ଚରଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, କାହାକୁ ଜଣାଯାଉଛି । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — କେହି ବି ମିଳିଲେ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଧରିନିଅ କେହି ନିଜକୁ ରାଜା-ରାଣୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ରାଜା ରାଣୀ ତ କେହି ନାହାନ୍ତି । କୁହ ତୁମେ ଏବେ ରାଜା ରାଣୀ ତ ନୁହେଁ । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ନିଗ୍ରହ ଏଠାରେ କୌଣସି ରାଜା-ରାଣୀ ନଥିବେ । ଆମେ ରାଜା-ରାଣୀ ଅଟୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଅ । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ଜୀବନ ଯାପନ କର । ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ପଇସା ସୁନା ଆଦି ରହିଥାଏ ନା । ଏବେ ଆଇନ୍ ଲାଗୁ ହେଉଛି, ରାଜା ରାଣୀଙ୍କ ପାଖରୁ ଏସବୁ ନେଇଯିବେ । ପୁଣି ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ହୋଇ ଯିବେ । ଏହି ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା, କାହାର ଧୂଳିରେ ଦବି ଯିବ, କାହାର ରାଜା ଖାଇବେ... କିନ୍ତୁ ରାଜା କାହାର ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ରାଜାମାନେ ତ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜା ହିଁ

ପରଜାତକର ଖାଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲିର ରାନ୍ଧଣ ବହୁତ ଚମତ୍କାର । ଯେତେବେଳେ ବିଲୁକୁଲ୍ ରାଜାମାନଙ୍କର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ — ଆମେ ସେଠାକୁ ଯାଉଛୁ ଯେଉଁଠି ବିଶାଳରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ତାହା ତ ସୁଖଧାମ, ସତତସ୍ତ୍ରପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଆମେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । କନ୍ୟାମାନେ ଆତମବରର ସହିତ ବସି ବୁଝାନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ବାହାରର କୃତ୍ରିମ ଆତମବର ନୁହେଁ । ଆଜିକାଲି ବହୁତ ମଧ୍ୟା ଢ଼ଞ୍ଜନୀ ବାହାରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ପକ୍କା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବ୍ରହ୍ମବାବାଟଙ୍କ ସହିତ ବିଶାଳରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ଏପରି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ, ଶାନ୍ତିଚିତ୍ତ ଏବଂ ମଧୁର ହେବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛନ୍ତି — ଆମେ ବିଶାଳରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛୁ । ତେଣୁ ପରଥମେ ଆମ ପାଖରେ ହିଁ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ରହିବା ଦରକାର । କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଧୀରେ ଧୀରେ ରାଜକୀୟ ଭାବେ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ବିଲୁକୁଲ୍ ଗୁପ୍ତ ଅଟ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅବିନାଶୀ ଢ଼ଞ୍ଜନ ରତନର ସମ୍ପତ୍ତି ଭରି ରହିଛି । ବାବାଟଙ୍କର ତୁମେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟ ନା । ବାବାଟଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ତାହା ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ପୁରା ଭରିବା ଦରକାର । ସାରା ସମ୍ପତ୍ତି ତ ତୁମର, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରେ ସେହିଭଳି ସାହାସ ନଥିବାରୁ, ନେଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ନେଲାବାଲା ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସତକ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ତା ସହିତ ଏହି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଧାରଣା କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ତ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ଏବେ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ପୁଣି ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନରେ ରହିବା । ଏହା ଦୁଃଖଧାମ ଅଟେ ପୁଣି ସୁଖଧାମ ହୋଇଯିବ । ସୁଖଧାମ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ତ ଲାଗୁଛି ନା । ଏହି ବିନାଶ ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ । ଯେପରି ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେଲେ, ନୂଆ ଘର କଥା ହିଁ ମନେ ପଡେ । ତାହା ତ ହେଲା ହଦର କଥା, ଏଥିରେ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଦି ବଦଳିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହିଁ ବଦଳିଯିବ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବେ ସେମାନେ ରାଜ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ନଚେତ୍ ପରଜାକୁ ଚାଲିଯିବେ । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ୫୦-୬୦ ଜନ୍ମ ତୁମେ ସୁଖ ପାଉଛ । ଦଞ୍ଚାପରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିବ । ଦୁଃଖ ତ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢିବେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପୁରବରୁ ତ ଶସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶସ୍ତା ଥିଲା । ଅକାଳ ମରୁଥି ପ୍ରଭୃତି ବହୁତ ଡେରିରେ ହୁଏ । ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିବ । ସତତସ୍ତ୍ରପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିଥାଅ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜ ଭିତରେ ଖୁସି ଏବଂ ଶାନ୍ତି ନଥିଲେ, ସେ ବିଶାଳରେ କ'ଣ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବେ! ବହୁତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଶାନ୍ତି ରହୁଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତିର ବରଦାନ ଦେବା ପାଇଁ । ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା କାରଣରୁ ଆତ୍ମା ଯେଉଁଭଳି ଅଶାନ୍ତ ହୋଇପଡିଛି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦଞ୍ଚାରା ସତତସ୍ତ୍ରପ୍ରଧାନ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦଞ୍ଚାରା ସ୍ୱାଦର ମେହନତ ହୋଇପାରୁନାହିଁ, ସ୍ୱାଦରେ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ହିଁ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ସ୍ୱାଦରେ ରହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ନ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭରଷ୍ଟ ହେବ । ଏପରି ଭାବିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯେ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ତ ଯିବୁ ନା । ଆରେ, ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରି ପଇସାକର ସୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ ପଦ ପାଇବା କ'ଣ ଭଲ ? ମନୁଷ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ, ଯେ ଯାହା ମିଳିଲା ତାହା ଭଲ । ଏପରି କେହି ନଥିବେ ଯେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁନଥିବେ । ଭିକ ମାଗୁଥିବା ଫକୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଖରେ ପଇସା ଏକତ୍ର କରିଥାନ୍ତି କାରଣ ଟଙ୍କାର ଲୋଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରହିଛି । ପଇସା ଦଞ୍ଚାରା ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବାବାଟଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ଧନ ନେଉଛୁ । କମ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ କମ୍ ଧନ ମିଳିବ । ବାବା ଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ନା । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଧନ ଥିଲେ ଆମେରିକା ଇତ୍ୟାଦି ଭ୍ରମଣ କରି ଆସ । ଯେତେ ବାବାଟଙ୍କୁ ସ୍ୱାଦ କରିବ ଏବଂ ସେବା କରିବ ସେତେ ସୁଖ ପାଇବ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇ, ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ମୋ କୁଳର ସୁନାମ କରିବେ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଲିଖିତରୀୟ କୁଳର, ବାବାଟଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବାକୁ ହେବ । ଲଏ ତ ସତ୍ତ୍ୱ ବାପ, ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ସର୍ବବୋଧ ପିତା, ସର୍ବବୋଧ ସତ୍ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଗୁରୁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଦଞ୍ଚିତୀୟ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଜଣେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି । ପାରସପୁରୀର ପାରସନାଥ ରାଜା-ରାଣୀ ହେଉଛ । କେତେ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ଭାରତ ସୁନାର ଯୁଗ ଥିଲା, ବିଶାଳରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ଥିଲା — ଏକଥା ତୁମେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ଦଞ୍ଚାରା ବୁଝାଇପାରିବ । ସ୍ୱାଧୀନରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ନର୍କ । ଏଠାରେ ତ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ସ୍ୱାଧୀନରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥା'ନ୍ତି ନା । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଲବ୍ଧ କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲବ୍ଧ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଭକ୍ତ କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁ ବିଶାଳରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା କୃଷ୍ଣ ସେହି ବିଶାଳର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ।

ତୁମକୁ ଲୋକମାନେ କେତେ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ହଟ୍ଟଗାମା କରୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ପତି ପତ୍ନୀକୁ ଏମାନେ ତ ଭାଇ-ଭଉଣୀ କରାଉଛନ୍ତି ।

ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ପରଜାପିତା ବରହମାତ୍ମକର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବରାହମଣି, ଯାହାତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ଗାୟନ ରହିଛି ବରାହମଣି ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କ ନମଃ । ବରାହମଣି ମଧୁସୂ ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି । ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ କାହିଁକି ସମ୍ମାନ ନ କରିବେ । କନ୍ୟା ପବିତ୍ର ଅଟେ, ତେଣୁ ତାର ପାଦ ତଳେ ମଧୁସୂ ପଡିଥା'ନ୍ତି ଯଦି ବାହାରୁ ଅତିଥି ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେ ମଧୁସୂ କନ୍ୟାକୁ ନମସ୍କାର କରିବ । ବରତତମାନ ସମୟରେ କନ୍ୟାର ଏତେ ସମ୍ମାନ କାହିଁକି ରହିଛି ? କାହିଁକି ନା ତୁମେ ବରହମାତ୍ମକମାର-କୁମାରୀ ଅଟ ନା । କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଅଟେ । ଶିବଶକ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ସେନା ଗାୟନ ରହିଛି । ଏଥିରେ ପୁରୁଷ ମଧୁସୂ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ମାତାମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗାନ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏବେ ତୁମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଜାଣି ଗଲାଣି । ଚକ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ମଧୁସୂ ବହୁତ ସହଜ । ଭାରତ ପାରସପୁରୀ ଥିଲା, ଏବେ ପଥରପୁରୀ ହୋଇ ଯାଇଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ପଥରନାଥ ହେଲେ ନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧୁସୂ ଜାଣିଛ । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ବାବାତ୍ମକୁ ମଧୁସୂ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପାପ କଟିବ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବାର ମେହନତ ହୋଇପାରୁ କାହିଁକି ନା ଆଳସ୍ୟ ରହିଛି । ସକାଳୁ ଉଠୁନାହାନ୍ତି । ଉଠିଲେ ମଧୁସୂ, ମଜା ଲାଗୁ ନାହିଁ । ନିଦ ଆସୁଛି ପୁଣି ଶୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ ଏହା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ ନା । ଏଠାରେ ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନ ଯିଏକି ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ସ୍ଥାପନ କରୁନାହାନ୍ତି, ଚାର୍ଟ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନିର୍ଭର ଅବସ୍ଥା ଜଣା ପଡିଥାଏ । କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ହିଁ ମୋର ସ୍ଥିତିରେ କମାଳ କରିଦେଲା । ଏପରି ବିରଳ କେହି ଚାର୍ଟ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧୁସୂ ବହୁତ ମେହନତ ଅଟେ । ବହୁତ ସେଣ୍ଟରରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମଧୁସୂ ଯାଇ ବସୁଛନ୍ତି । ବିକରମ ମଧୁସୂ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାତ୍ମକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର, ପାଳନ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣା ପଡୁନାହିଁ ଯେ ନିରାକାର କହୁଛନ୍ତି ନା ସାକାର ? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଯାଉଛି — ସର୍ବଦା ଭାବ, ଶିବବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଶିବବାବାତ୍ମକ ଠାରେ ଲାଗି ରହିବ ।

ଆଜିକାଲି ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ଫଟୋ ଉଠାଉଛନ୍ତି, ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଖବରକାଗଜରେ ମଧୁସୂ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହାତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଭଲ ଘରର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦରକାର । ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେଲାଣି । ଆଉ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି! ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଅନେକ ପରକାରର ମତ ରହିଛି, ତୁମ ବରାହମଣିମାନଙ୍କର ହେଉଛି ଏକ ମତ । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ମତ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଛ ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସୂ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି କରିବ ସେପରି ପାଇବ । ନଚେତ୍ ବହୁତ କ୍ଷତି ହେବ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ନିଜର କ୍ଷତି ଏବଂ ଲାଭର ଧ୍ୟାନ ରଖ । ଚାର୍ଟ ଦେଖ ମୁଁ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇନାହିଁ ତ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ଏହି ସମୟର ଏକ-ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ, ଦଶତ ଭୋଗ କରି ଛୋଟ ପଦ ପାଇବା ତାହା କ'ଣ ବଡ଼ କଥା । ତୁମେ ବହୁତ ଧନବାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ନା । ପ୍ରଥମେ ଯିଏ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜାରୀ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ଏତେ ପରିମାଣର ଧନ ଥିବାରୁ ତ ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ପୂଜା କରିଲେ । ଏହାର ମଧୁସୂ ହିସାବ ରହିଛି । ତଥାପି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ରଖ ତେବେ ବହୁତ ଫାଇଦା ହେବ । ନୋଟ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଚାଲ, ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ବସ ନାହିଁ । ଟ୍ରେନରେ ମଧୁସୂ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇ ପୁସ୍ତକ ଦେଇଦିଅ । କୁହ, ଏହି ପୁସ୍ତକ କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ଭାରତରେ ଯେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ତେବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ସେହି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହେବ । ଆରଜ୍ଜା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ମକର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଆମେ ବରାହମଣିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟୁ, ଆମକୁ ବହୁତ-ବହୁତ ଶାନ୍ତିଚିତ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ଧୀରେ ଧୀରେ ବା ରାଜକୀୟ ଶୈଳୀରେ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଅଳପ୍ରାପ୍ତି ଛାତି ଯୋଗ କରିବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ହେଲେ ହୋପ୍‌ଲେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ ।

ବରଦାନ:- ବିକାରୀ ରୂପୀ ସାପକୁ ମଧୁସୂ ନିଜର ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପରିଣତ କରୁଥିବା ବିଷ୍ଣୁ ସମାନ ସଦା ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ସଦା ନିର୍ଗୁଣତ୍ୱ ହୁଅ । ଭକ୍ତମାର୍ଗରେ ବିଷ୍ଣୁତ୍ମକର ଯେଉଁ ଶେଷ ନାଗର ଶୟା ଦେଖାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ତୁମେ ବିଦ୍ୟା ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଜଯୋଗୀ ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନାବଳୀ । ସହଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ବିକାର ରୂପୀ ସାପ ଗୁଡିକ ମଧୁସୂ ଅଧୀନ ହୋଇଯା'ନ୍ତି । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବିକାର ରୂପୀ ସାପ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସେଗୁଡିକୁ ଆରାମଦାୟକ ଶୟାରେ ପରିଣତ କରି

ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଭଳି ସଦା ହର୍ଷିତ ଏବଂ ସଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଚିତ୍ତକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖି ଯେ ମୁଁ ବିକାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧୀନ କରିଥିବା ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ ତ! ମୁଁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଆରାମ ସ୍ଥିତିରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ରହୁଛି!

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ବାଳକ ଏବଂ ମାଳିକ ପଣିଆର ସନ୍ତୁଳନ ଦ୍ଵାରା ସବୁ ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକୁ ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****